

5782 Jom Kippoer (Haftarot) - Klaarstaan voor een ander

Slechts één dag per jaar heeft twee haftarot, specifiek voor die dag: Jom Kippoer.

(De enige andere dag waarop wij twee maal haftara zeggen is 9 Aw, in de ochtend heeft die nog zijn eigen haftara maar die van de middagdienst is die van iedere andere vastendag).

Wat is het verband tussen de twee Haftarot van Jom Hakipoeriem?

In de ochtend lezen we een moeilijk toegankelijke Haftara waarin gesproken wordt over hoe een vastendag er eigenlijk uit moet zien, in de middag het beroemde verhaal van Jona.

Laten we met de laatste beginnen. Jona wordt gestuurd naar Ninevé om die stad te redden. Maar waarom? Welke verdienste heeft Ninevé. De verklaarders wijzen er op dat dit komt door de ontstaansgeschiedenis van deze stad. Die begint namelijk op het moment van de generatie van de Toren van Babel. Iedereen deed mee met de afgodendienst van de toren en de stad. Waar bestond die uit? Als je erbij wilde horen, mocht je alleen wonen op plaatsen waar vandaan je de toren kon zien! En met het groeien van de stad, werd de toren steeds hoger.

Een groep mensen deed hier niet aan mee en verdween uit het gebied. Zij stichtten de stad Ninevé. En dus diep in de wortels van deze stad verborgen lag de band die zij samen voelden, toen zij zich tegen de rest hadden durven opstellen - dat ze bij elkaar hoorden!. Hasjem zoekt hierna: saamhorigheid en onderlinge erkentelijkheid, noem het liefde. En daar waar dat er is, is Hij bereid veel te vergeven.

In de Haftara van de ochtend vinden we hetzelfde idee.

Want wat zegt de Navie (58:5-6): ziet zo onze vastendag er uit? Zo wil Hasjem het helemaal niet. Maar wat dan wel?:

“Verdeel je brood met de armen, en haal in je huis die dat nodig heeft....”

Jom Kippoer is de dag waarop Hasjem ons wil vergeven. Wij hopen op die vergiffenis. En daarom doen we Tesjoewa en belijden wij onze zonden. Maar waar kijkt Hasjem naar? Hoe we met elkaar omgaan! Hoe we klaarstaan voor een ander. Dan is Hij bereid om profeten naar ons te sturen om ons te waarschuwen, dan is Hij bereid onze zonde te vergeven.

De Haftarot van deze dag leren ons dat een mens er niet alleen voor zichzelf is of kan zijn! Juist in een kehilla, juist als we samenleven, werken en bouwen dan doen we wat Hasjem het liefste ziet.